

[Christensen (Høng).]

Tider kan det blive vanskeligt for Landmanden at klare sig, og derfor vil han have en særlig Fortrinnsstilling; men det samme kan man ikke sige om de gamle tinglyste Rettigheder, der er erhvervet for mange Aar siden, og det er godtgjort, at de har staaet hen urørt i mange Aar. Derfor har de, som jeg anførte, faaet mere Karakter af at være en virkelig villiesbestemt Panteret saavel fra den ene som den anden Parts Side i Forholdet, og de er slet ikke erhvervet for at komme Akkorden til Livs, nej, de er erhvervet og tinglyst paa Ejendommen for at hindre et frivilligt Salg af Ejendommen, thi har man faaet sin tinglyste Panteret læst, og den staaer fast, saa er det givet, at den Debitor, som sidder lidt vaklende, og om hvem man kan forudse, at han vil skynde sig at afhænde Ejendommen, ikke vil kunne afhænde Ejendommen, uden at kan skal dække Retspantet, som er tinglyst i den. Derfor er den læst og har faaet Lov til at blive staaende.

Retspantehaveren ved, at Rettigheden ikke kan bestaa overfor en Tvangsauktion, men han er sikker paa, at der aldrig finder Underhaandssalg Sted af Ejendommen uden Dækning, og det er det, der sker i de fleste Tilfælde. Derfor har han ladet sin Rettighed blive staaende. Derfor tror jeg slet ikke, det er nær saa farligt for Akkorden, som den højt-ærede Minister vil gøre gældende; thi jeg vil mene, at man overmaade godt kunde undvære det sidste og det vanskeligste Stykke af Ændringsforslaget og alligevel intet mærke til nogen Gene i disse Tilfælde, naar Ejendommen kommer under Akkordbehandling.

Justitsministeren (Zahle): Det er nu ikke saadan med disse Udlægsrettigheder som med Vinen, i hvert Fald til en vis Grad, at de bliver bedre, jo ældre de bliver. Det, at saadanne Udlægsrettigheder er gamle, er dog, som jeg før ogsaa sagde, Udtryk for, at Kreditor har ikke villet bruge dem paa den normale Maade til Grundlag for Gen-nemførelse af en Retsforfølgning med Realisation af Ejendommen som Middel til at faa Dækning, saa vidt Ejendommen kunde strække til. Man har, som det ærede Medlem ogsaa udtalte, lagt sig til Ro med denne tinglyste Udlægsrettighed for at hindre, at der sker et frivilligt Salg, uden at vedkommende Udlægshaver fik Dækning; med andre Ord, man har indrettet sig paa at være Herre over Situationen, at kunne gribe ind overfor Ejeren af Ejendommen, naar det passer en. Men en saadan Ret gennem-

Tiderne er ikke nogen normal Følge af et Udlæg og ikke den helt loyale Følge af et Udlæg.

Imidlertid haaber jeg, at de imødekom-mende Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng), skal betyde, at man i Landstinget vil fralade det Standpunkt, man nu har stillet sig paa, naar Sagen kommer derover, og vise Imødekom-menhed. Jeg kan jo nok indrømme, at Ud-læg, som er 10—15 Aar gamle, er der for det første ikke ret mange af og heller ikke saa stor Fare ved. Det maa nu vise sig i Frem-tiden, hvor meget man med Rette kan lægge ind i de Udtalelser, her er faldet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag
vedtoges med 65 Stemmer mod 53.

Indstilling af et Mindretal var dermed bortfaldet.

Lovforslaget som Helhed sattes der-efter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 63 Stemmer mod 54.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Nedlægning af Banestrækningerne Torsbøl—Padborg og Vester-Sottrup—Skelde, Erhvervelse af den smalsporede Amtsbane fra Sønderborg til Mommark og Ombygning til Normalspor, Forlængelse og Drift af nævnte Bane.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3506; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1609).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgs-maalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. P. Nielsen): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger idet jeg i øvrigt henviser til den afgivne Betænkning. Udvalget har særlig drøftet Spørgs-